

Strašan je udarac zadesio našu državu i sav narod dana 9. listopada 1934. U Marseilleu, kad je stupio na francusko tlo, da kao saveznik i prijatelj ove velike evropske vlasti proslijedi u njezinu prijestolnicu, praćen prvim predstavnicima francuskog naroda, pao je kao žrtva ogavnog atentatorskog napadaja naš viteški kralj.

ALEKSANDAR I. KARADORDEVIĆ

Od ranog svoga života Njegovo je Kraljevsko Veličanstvo imalo da prolazi trnovitim i teškim stazama na svom kraljevskom putu. Težak je bio balkanski rat s Turcima, još teži i bolniji svjetski rat i prelaz preko Albanije; teški i odsudni časovi u smirivanju i staloženju izaratnih prilika u državi i izvan nje. U naponu životne snage, u neumornom radu za dobro države i naroda, mudar i ozbiljan, od svih cijenjen i poštovan, pao je plameniti Kralj Aleksandar od zločinačke ruke. Marseljska je katastrofa strahovito odjeknula po čitavom svijetu. Duboko je potresla duše ne samo u Jugoslaviji i previšnjem domu Nj. Veličanstva, nego svagdje, gdje ljudi osjećaju, da zločin ne može po pravdi Božjoj biti zalog sreće ni napretka, niti može ostati nekažnjen. Iskazi sačešća u zemlji i sa svih strana svijeta, iskazi topli i srdačni prigodom veličanstvenog ispraćaja na posljednji počinak, kakovi se rijetko opetuju i kod okrunjenih glava, još su uvijek slaba utjeha u velikoj narodnoj nesreći.

Općoj narodnoj žalosti priključuje se uredništvo »Bogoslovke Smotre« s poklikom: Duši počajnog kralja Aleksandra I. mir i pokoj u vječnom životu, a među nama trajna slava i spomen!